

Sygnatura akt: XI GC 2224/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. B. (1)**

przeciwko (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.313 (sześć tysięcy trzysta trzynaście) złotych i 50 (pięćdziesiąt) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot i dat:

- 808,50 złotych od dnia 7 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

- 3.456 złotych od dnia 11 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

- 1.416 złotych od dnia 22 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;

- 633 złotych od dnia 23 marca 2018 roku do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.067 (dwa tysiące sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: XI GC 2224/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu uproszczonym

UZASADNIENIE

Powód D. B. (1) złożył pozew przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Wskazał, że strony współpracowały ze sobą 5 lat. Pozwana zleciła powodowi usługi montażu i demontażu rusztowań. Powód wykonał usługę, zaś cztery jego ostatnie faktury nie zostały zapłacone. Powód wzywał pozwanego do zapłaty, nie otrzymał wynagrodzenia.

Powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu od pozwanego na jego rzecz.

W sprawie Sąd Rejonowy w Legnicy wydał nakaz zapłaty (karta 28).

W sprzeciwie (karta 32) pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. Podniosła zarzut niewłaściwości sądu, przedwczesności powództwa i bezzasadności roszczenia co do wysokości z uwagi na jego zawyżenie ilości rusztowań o około 10-15 %. Pozwana powołała się na rozmowy stosownie do których zapłata miała nastąpić w terminie późniejszym niż oznaczony w fakturach. Powód miał mieć świadomość, że pozwany nie otrzymał zapłaty od swojego kontrahenta a strony umówiły się, że dopiero po tej zapłaci powód otrzyma swoje wynagrodzenie. Powód miał dokonać korekt faktur o 10 – 15 %. Pozwany nie reagował na wezwanie do zapłaty ponieważ korespondencję odbierały osoby nieuprawnione.

Postanowieniem z dnia 16 października 2018 roku sprawę przekazano do rozpoznania tutejszemu sądowi (karta 49).

W piśmie z dnia 11 lutego 2019 roku (karta 61) powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko. Zaprzeczył aby przedłużał termin do zapłaty za usługi. Podał, że dopiero w sprzeciwie wskazano na wadliwą ilość rozstawionych rusztowań, wcześniej tej okoliczności nie podnoszono. Pozwana nigdy nie kwestionowała poprawności faktur. Pozwana zapewniała powoda telefonicznie o rychłej zapłacie.

Na rozprawie (karta 70 płyta cd) powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko, nie stawił się przedstawiciel ani pełnomocnik pozwanego).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. B. (1) oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. współpracowali około 5 lat. Przedsiębiorstwo (...) zajmuje się między innymi najmem, montażem, demontażem rusztowań.

Niesporne.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zlecała D. B. (2) wykonanie usług montażu i demontażu rusztowań. Zleceniobiorca usługi wykonał a z tego tytułu wystawił faktury

- numer 7/01/2018 z dnia 23 stycznia 2018 roku na kwotę 808,50 złotych z terminem płatności na dzień 6 lutego 2018 roku;

- numer 10/01/2018 z dnia 27 stycznia 2018 roku na kwotę 3.456 złotych z terminem płatności na dzień 10 lutego 2018 roku;

- numer 1/02/2018 z dnia 7 lutego 2018 roku na kwotę 1.416 złotych z terminem płatności na dzień 22 marca 2018 roku;

- numer 2/03/2018 z dnia 8 marca 2018 roku na kwotę 633 złotych z terminem płatności na dzień 22 marca 2018 roku;

Niesporne a ponadto dowód:

- faktury, karta 11-15;

- lista płatności karta 16;

- zeznania powoda, karta 70 protokół płyta CD;

D. B. (1) wzywał kontrahenta do zapłaty.

Dowód:

- wezwanie wraz z dowodem nadania i odbioru, karta 17 – 19;

- zeznania powoda, karta 70 protokół płyta CD;

Wierzyciel zlecał przedsiębiorstwo windykacyjnemu ściąganie wyżej opisanych należności.

Dowód:

- dokumenty, karta 20 – 27;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie miała pretensji i zastrzeżeń co do prac kontrahenta, nie zwróciła wystawionych faktur, nigdy wcześniej nie kwestionowała prawidłowości ich wystawienia. Nie kwestionowała ilości rozstawionych rusztowań. Nie doszło do przedłużenia okresu płatności oznaczonego na fakturach.

Dowód:

- zeznania powoda, karta 70 protokół płyta CD;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Mając na wadze charakter i rodzaj wykonywanych prac, sąd doszedł do przekonania, że strony zawarły umowę o dzieło.

Zgodnie z art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

Powód wykazał, że umowę wykonał. Posadowił i rozłożył rusztowania.

Strona pozwana kwestionowała datę wymagalności roszczenia. Sąd ustalił, zgodnie z treścią faktur i zeznań powoda, którym dał wiarę, że data wymagalności została oznaczona na fakturach, nie została przedłużona.

Należy mieć na uwadze, że samo twierdzenie strony pozwanej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być – zgodnie z dyspozycją art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. – udowodnione przez stronę, która to twierdzenie zgłasza. Pozwana powinna zatem wykazać fakt przedłużenia płatności. Przedstawiciel pozwanej nie stawił się na termin. Na sporną okoliczność, której zaprzeczył powód, pozwana przedstawiła wyłącznie twierdzenia, nie złożyła dowodów.

W zakresie zarzutu zawyżenia faktur na skutek wliczenia o 10-15% rusztowań był to zarzut niekonstruktywny. Powód zeznał, że pozwana nie odesłała faktu, nie kwestionowała ich treści, nie podnosiła tego zarzutu a wyłącznie obiecywała zapłacić. Zgodzić należy się z powodem, że z treści tego zarzutu nie wynika, czy pozwany kwestionuje wszystkie faktury, czy też część z nich a jeśli tak to które. Na okoliczność prawidłowości wystawienia tych dokumentów księgowych zeznał powód, któremu sąd dał wiarę, pozwany faktury zaksięgował a zadaniem sądu przedmiotowy zarzut podnosił aby wydłużyć egzekucję należności z uwagi na własne problemy finansowe.

Warto zauważyć, że pozwany nie odpowiadał na wezwanie do zapłaty. Nie jest przekonujące wyjaśnienie, że dokument ten odebrała osoba nieuprawniona (L. P.). Pozwany nie wyjaśnił jakie funkcje pełniła w spółce ta osoba.

Kwoty objęte pozwem wynikają z faktur a termin ich zapłaty również potwierdzają te dokumenty. W zakresie odsetek sąd orzekał na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

Rozstrzygnięcie o tych kosztach z punktu 3 wyroku znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te składa się opłata od pozwu w wysokości 250 złotych, opłata od pełnomocnictwa i wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w wysokości 1.800 złotych.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)